

ONTVANGEN 18 JUL 2017

[X] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX [REDACTED]

Team bestuursrecht
Arnhem

bezoekadres
Walburgstraat 2-4
6811 CD Arnhem

correspondentieadres
Postbus 9030
6800 EM Arnhem

t 088 361 2000

f 088 361 0385 algemeen
f 088 361 0384 belasting
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum 14 juli 2017
onderdeel Team 2
contactpersoon [REDACTED]
doorkiesnummer [REDACTED]
ons kenmerk zaaknummer ARN 15 / 4292 BESLU 06
uw kenmerk ADVI00263
bijlage(n)
faxnummer afdeling 088 361 0385
onderwerp het beroep van C.V. Bar Twinns te Ermelo

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer ARN 15 / 4292 BESLU 06 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend

[REDACTED]
de griffier

[X] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX [REDACTED]

Team bestuursrecht
Arnhem

bezoekadres
Walburgstraat 2-4
6811 CD Arnhem

correspondentieadres
Postbus 9030
6800 EM Arnhem

t 088 361 2000

f 088 361 0385 algemeen
f 088 361 0384 belasting
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum 14 juli 2017
onderdeel Team 2
contactpersoon [REDACTED]
doorkiesnummer [REDACTED]
ons kenmerk zaaknummer ARN 16 / 193 VEROR 06
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling 088 361 0385
onderwerp het beroep van C.V. Bar Twinns te Ermelo

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer ARN 16 / 193 VEROR 06 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

[REDACTED]
de griffier

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 15/4292 en 16/193

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 14 JULI 2017

in de zaak tussen

[REDACTED] te Ermelo, eiser
(gemachtigde: mr. P.G.F.M. van Oss)

en

de Burgemeester van de gemeente Ermelo, verweerder
(gemachtigde: mr. R.A. Oosterveer)

Procesverloop

Zaaknummer 15/4292

Bij besluit van 3 december 2014 (primair besluit 1) hebben burgemeester en wethouders van de gemeente Ermelo de door C. Meijbaum h.o.d.n. Bar Twinns aangevraagde ontheffing voor het plaatsen van een skihut voor de gevels op het terras van Stationsstraat 40 en 42 van 8 december 2014 tot 1 maart 2015 geweigerd.

Bij besluit van 11 juni 2015 (bestreden besluit 1) heeft verweerder het hiertegen gemaakte bezwaar van C. Meijbaum ongegrond verklaard.

C. Meijbaum heeft tegen bestreden besluit 1 beroep ingesteld.

Bij besluit van 8 oktober 2015 (hierna aangeduid met: bestreden besluit 2) heeft verweerder opnieuw op het bezwaar beslist en bestreden besluit 1 ingetrokken.

C. Meijbaum heeft hiertegen een aanvullend beroepschrift ingediend.

Bar Twinns is op 15 december 2015 in staat van faillissement verklaard. Eiser is benoemd tot curator in het faillissement. Namens eiser heeft de gemachtigde verklaard de procedure, alsmede procedure nummer 16/193 over te nemen.

Zaaknummer 16/193

Bij besluit van 23 juli 2015 (primair besluit 2) heeft verweerder de door C. Meijbaum h.o.d.n. Bar Twinns aangevraagde ontheffing van de sluitingstijd in de vrijdag- en zaterdagnacht geweigerd.

Bij besluit van 1 december 2015 (bestreden besluit 3) heeft verweerder het bezwaar van C. Meijbaum ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft eiser beroep ingesteld.

Ten aanzien van 15/4292 en 16/193

Verweerder heeft verweerschriften ingediend.

Verweerder heeft vertrouwelijke rapporten ingediend, waarbij hij de mededeling heeft gedaan dat alleen de rechtbank hiervan kennis mag nemen. Het betreft gedingstuk A46 in 15/4292 (vertrouwelijk politierapport) en gedingstuk A28 in 16/193 (vertrouwelijk rapport van het regionaal informatie en expertisecentrum Oost-Nederland). De rechtbank heeft bepaald dat de beperkte kennisneming van deze rapporten gerechtvaardigd is.

Eiser heeft aan de rechtbank toestemming geweigerd om mede op grondslag van de rapporten uitspraak te doen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 22 mei 2017. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. P.G.F.M. van Oss. Verder is C. Meijbaum verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen mr. R.A. Oosterveer, advocaat te Apeldoorn en [REDACTED] (werkzaam bij de gemeente Ermelo).

Overwegingen

1. Verweerder heeft bestreden besluit 1 ingetrokken. Niet is gebleken dat eiser nog een afzonderlijk belang heeft bij een vernietiging van dat besluit. Dit brengt met zich dat het beroep tegen bestreden besluit 1 niet-ontvankelijk is wegens het ontbreken van belang. De rechtbank stelt vast dat het beroep van eiser gelet op artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van rechtswege betrekking heeft op bestreden besluit 2, omdat dit besluit niet tegemoetkomt aan de beroepsgronden van eiser.
2. Aan de rechtbank ligt vervolgens de vraag voor of eiser procesbelang heeft bij de beoordeling van de bestreden besluiten 2 en 3, aangezien de Bar Twinns inmiddels niet meer bestaat. Eiser wenst uitsluitend een oordeel van de rechtbank over de rechtmatigheid van de genoemde besluiten met het oog op een mogelijke vordering van schadevergoeding jegens verweerder.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State kan belang bij het beroep worden aangenomen, indien wordt gesteld dat ten gevolge van de bestuurlijke besluitvorming schade is geleden die voor vergoeding in aanmerking zou kunnen komen en dit tot op zekere hoogte aannemelijk wordt gemaakt (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 8 maart 2017, ECLI:NL:RVS:2017:598).

Op verzoek van de rechtbank heeft eiser overzichten van C. Meijbaum overgelegd, waarin een opstelling van de omzet is weergegeven in de maanden december, januari en februari 2013, 2014 en 2015. Daarbij is aangegeven dat de brutowinst met een bedrag van € 29.914,44 en € 34.958,53 is verminderd door de besluitvorming met betrekking tot respectievelijk de skihut en de sluitingstijd.

Ter zitting bleek dat de aan de rechtbank en verweerder overgelegde versies van dit gedingstuk niet goed waren gekopieerd. Gemachtigde van verweerder heeft bezwaar gemaakt om de volledige kopie bij het geding te betrekken. De rechtbank heeft dit verworpen, omdat het een overzichtelijke aanvulling betreft. Hierdoor is verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet in zijn procesbelang geschaad. De rechtbank heeft het gedingstuk dus bij het geding betrokken. De rechtbank acht daarmee tot op zekere hoogte aannemelijk gemaakt dat Bar Twinns schade heeft geleden door de bestreden besluiten 2 en 3. Op grond hiervan neemt de rechtbank een procesbelang bij de beoordeling van de genoemde besluiten aan. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de beroepen ontvankelijk.

3. Ten aanzien van bestreden besluit 2, de skihut

In artikel 33, aanhef en onderdeel b, van de Drank- en horecawet (DHW) is bepaald dat een vergunning vervalt wanneer gedurende een jaar, anders dan wegens overmacht, geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning.

In artikel 1:8, aanhef en onderdeel a, van de Algemene plaatselijke verordening 2011 Ermelo (hierna: APV) is bepaald dat de vergunning of ontheffing door het bevoegde gezag of het bevoegde bestuursorgaan kan worden geweigerd in het belang van de openbare orde.

Artikel 2:4, getiteld "Het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie ervan" is geplaatst in hoofdstuk 2, Openbare orde, Afdeling 4, Bruikbaarheid van de weg.

In artikel 2:4, eerste lid en onderdeel a, van de APV is bepaald dat het verboden is de weg of een weggedeelte anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan als het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.

In artikel 2:4, derde lid, van de APV is bepaald dat het bevoegd bestuursorgaan ontheffing kan verlenen van het in het eerste lid, onder a gestelde verbod.

Naar het oordeel van de rechtbank is het bepaalde in artikel 2:4, derde lid, van de APV van toepassing. Anders dan gemachtigde van eiser heeft betoogd, is artikel 2:4, achtste lid, van de APV niet van toepassing. Dat artikellid gaat ervan uit dat er door het bevoegd gezag een vergunning is verleend voor een reclame-uiting, uitstalling of terras. C. Meijbaum heeft een ontheffing voor het plaatsen van een skihut aangevraagd, aangezien hij niet over een vergunning beschikte.

4. Aan bestreden besluit 2 ligt het standpunt van verweerder ten grondslag dat aan Bar Twinns geen ontheffing voor de plaatsing van een skihut kan worden verleend, omdat de drank- en horecaverunning op grond van artikel 33, aanhef en onderdeel b, van de DHW is vervallen. Volgens verweerder is de vennootschap onder firma (v.o.f.), waaraan de drank- en horecaverunning op 23 augustus 2002 is verleend, op 1 september 2009 opgeheven en omgezet naar een commanditaire vennootschap, zonder dat dit aan verweerder is gemeld en hiervoor een nieuwe drank- en horecaverunning is aangevraagd. Bar Twinns heeft de horeca-activiteiten dus voortgezet zonder (geldige) drank- en horecaverunning, aldus verweerder.

5. De rechtbank is van oordeel dat het al of niet beschikken over een drank- en

horecaverunning geen weigeringsgrond oplevert die kan worden geschaard onder het belang van de openbare orde als bedoeld in artikel 1:8, aanhef en onderdeel a, van de APV. De rechtbank erkent op zichzelf met verweerder dat het beschikken over een geldige drank- en horecaverunning van groot belang is en vereist op grond van de DHW. Echter, volgens de APV kan de gevraagde ontheffing hier slechts worden geweigerd, indien verlening van de ontheffing de bruikbaarheid van de weg te zeer zou aantasten. Dit blijkt uit de plaatsing van artikel 2:4, derde lid, van de APV in hoofdstuk 2, Openbare orde, Afdeling 4, Bruikbaarheid van de weg. Het begrip openbare orde moet volgens deze bepaling worden uitgelegd in het licht van de vraag of het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan of een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg. Hetzelfde geldt voor de in het bestreden besluit 2 genoemde andere omstandigheden, die volgens verweerder bij de beoordeling van het begrip openbare orde kunnen worden betrokken. Dit zijn de onherroepelijke veroordeling van C. Meijbaum op 15 april 2015 voor het plegen van een misdrijf en het beweerdelijk schenken van alcoholhoudende drank door hem aan minderjarigen. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen deze twee omstandigheden wel van belang zijn voor de verlening van een drank- en horecaverunning op grond van de DHW, maar mogen zij bij de weigering van de hier gevraagde ontheffing geen rol spelen. Zij vallen immers evenmin onder het begrip openbare orde zoals bedoeld in artikel 2:4, derde lid, van de APV. Naar het oordeel van de rechtbank is de weigering van de ontheffing op de genoemde gronden dus in strijd met het bepaalde in artikel 2:4, derde lid, gelezen in samenhang met artikel 1:8 van de APV.

6. De rechtbank ziet, mogelijk ter voorkoming van verdere procedures, nog aanleiding het volgende ten overvloede te overwegen.

Indien verweerder wél bevoegd zou zijn om het niet beschikken over een geldige drank- en horecaverunning aan C. Meijbaum tegen te werpen, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank ten onrechte op het standpunt gesteld dat de oude drank- en horecaverunning is vervallen. De rechtbank stelt vast dat die vergunning op naam stond van C. Meijbaum en [REDACTED] ten behoeve van de uitoefening van het horecabedrijf in de vorm van een v.o.f.. Op de vergunning stonden vier leidinggevendenden genoemd, waaronder de twee hiervoor met name genoemden.

Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat [REDACTED] sinds 1 september 2009 niet langer als leidinggevende functioneerde en stille vennoot is geworden. Gelet op het systeem van de DHW brengt dat met zich dat C. Meijbaum op grond van de artikelen 30 en 30a van de DHW verplicht was een dergelijke wijziging aan verweerder te melden. Hij heeft dit niet gedaan. In artikel 31, eerste lid, aanhef en onderdeel d, van de DHW is bepaald dat verweerder in dat geval de vergunning intrekt. Verweerder had dus deze bevoegdheid, maar heeft hiervan geen gebruik gemaakt. Van een vervallen vergunning is geen sprake, omdat de wijziging in de leidinggevende in elk geval onverlet laat dat de exploitatie van Bar Twinns onafgebroken is voortgezet door C. Meijboom, zijnde vergunninghouder. Er is dus geen sprake van de situatie dat gedurende een jaar geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning, als bedoeld in artikel 33, aanhef en onderdeel b, van de DHW.

7. Voor zover verweerder in bestreden besluit 2 heeft verwezen naar het beleid dat is vastgesteld in de Richtlijn beeldkwaliteit Stationsstraat Ermelo volstaat de rechtbank met de constatering dat dit beleid ten tijde van de aanvraag nog niet in werking was getreden. Verder is het plaatsen van een skihut daarin niet opgenomen. Het beleid was dus niet van toepassing.

8. Voor zover verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat de skihut niet mocht worden geplaatst voor Stationsstraat nummer 42, omdat dit niet bij de inrichting van Bar Twinss behoorde, overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank vast dat de skihut jarenlang voor twee panden aan de Stationsstraat 38a en 40 heeft gestaan. C. Meijbaum heeft in zijn aanvraag gevraagd om een ontheffing voor de plaatsing van de skihut op eigen grond voor de nummers 40 en 42. Dit hield dus een verschuiving van de skihut in. Van de zijde van verweerder is ter zitting niet gesteld dat plaatsing van de skihut op de gevraagde locatie gelet op artikel 2:4, derde lid, van de APV een aantasting van de bruikbaarheid van de weg veroorzaakte. Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat Stationsstraat 42 niet bij de inrichting behoort, heeft C. Meijbaum ter zitting aangegeven dat de horeca-inrichting intern was doorgebroken en met nummer 42 was verbonden. Verder heeft hij verklaard dat hij van de zijde van wethouder J. v.d. Bos de toezegging had dat hij met de exploitatie mocht starten in afwachting van de beslissing op de aanvraag van de benodigde ontheffing. Dit is door verweerder niet weersproken. De rechtbank acht dit daarom aannemelijk. Gelet op het voorgaande neemt de rechtbank aan dat er geen grond was de gevraagde ontheffing op basis van de gevraagde locatie te weigeren.

9. De rechtbank concludeert samenvattend dat verweerder de gevraagde ontheffing voor de skihut bij gebreke van valide weigeringsgronden niet in redelijkheid heeft mogen weigeren. Het bestreden besluit 2 komt voor vernietiging in aanmerking.

10. Ten aanzien van bestreden besluit 3, de sluitingstijd

In artikel 2:13 van de APV, voor zover hier van belang, is het volgende bepaald.

1. Openbare inrichtingen zijn gesloten op maandag tot en met zondag tussen 01.00 uur en 07.00 uur (sluitingstijd).
2. Het is verboden een openbare inrichting voor bezoekers geopend te hebben, of bezoekers in de inrichting te laten verblijven na sluitingstijd.
3. De burgemeester kan ontheffing verlenen van de sluitingstijd.

11. Aan bestreden besluit 3 ligt het standpunt van verweerder ten grondslag dat aan Bar Twinns geen ontheffing van de sluitingstijd kan worden verleend, omdat de drank- en horecaverunning op grond van artikel 33, aanhef en onderdeel b, van de DHW is vervallen. Verweerder verwijst in het bestreden besluit naar het horecaconvenant 'veilig uitgaan Ermelo' uit 2015, dat tot doel heeft samen ervoor te zorgen dat overlast afneemt en ook door C. Meijbaum is ondertekend.

12. Ook ten aanzien van de weigering van de ontheffing van de sluitingstijd is de rechtbank van oordeel dat het al of niet beschikken over een drank- en horecaverunning geen weigeringsgrond in het kader van openbare orde oplevert in de zin van artikel 1:8, aanhef en onderdeel a, van de APV. Volgens de APV kan de gevraagde ontheffing hier slechts worden geweigerd in het kader van het toezicht van verweerder op openbare inrichtingen. Dit blijkt uit de plaatsing van artikel 2:13, derde lid, van de APV in hoofdstuk 2, Openbare orde, Afdeling 7, Toezicht op openbare inrichtingen. Dat de gevraagde ontheffing uit een oogpunt van te verwachten overlast niet kan worden verleend, is gesteld noch gebleken. Het horeca-convenant kan verweerder niet baten, enerzijds omdat het convenant geen andere invulling kan geven aan het begrip openbare orde zoals dat op grond van de APV moet worden uitgelegd en anderzijds niet omdat artikel 25 van het convenant (dat handelt over sluitingstijden) geen raamwerk bevat op grond waarvan al of niet ontheffing van de sluitingstijden dient te worden verleend.

Voor het overige volstaat de rechtbank met de verwijzing naar hetgeen ten aanzien van de vervallenverklaring van de drank- en horecaverunning is overwogen in rechtsoverweging 6. Hetgeen daar is overwogen, geldt ook ten aanzien van bestreden besluit 3.

Voor zover verweerder in zijn verweerschrift heeft verwezen naar vertrouwelijke informatie in een politierapport en een rapport van het regionaal informatie en expertisecentrum Oost-Nederland stelt de rechtbank vast dat verweerder deze informatie niet aan zijn bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd. De rechtbank betreft dit dus ook niet bij haar beoordeling.

13. De rechtbank concludeert dat verweerder de gevraagde ontheffing voor de sluitingstijd niet in redelijkheid heeft mogen weigeren. Ook bestreden besluit 3 komt voor vernietiging in aanmerking.

14. Gelet op het feit dat eiser slechts een oordeel van de rechtbank wenst over de rechtmatigheid van de bestreden besluiten 2 en 3 volstaat de rechtbank met het oordeel zoals opgenomen in de rechtsoverwegingen 9 en 13.

15. De rechtbank zal de beroepen gegrond verklaren. Daarom bepaalt de rechtbank dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht van € 331 in 15/4292 en € 334 in 16/193 aan hem vergoedt.

16. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand in zaaknummer 15/4292 vast op € 990 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 495 en een wegingsfactor 1).

De rechtbank stelt de proceskosten in zaaknummer 16/193 vast op € 1.980 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, 1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 495, - en een wegingsfactor 1). De gemaakte proceskosten bedragen in totaal dus € 2.970.

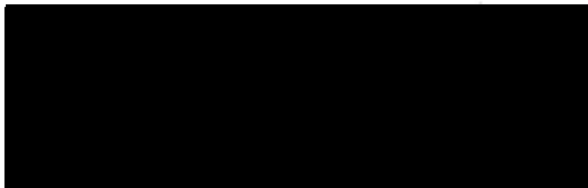
Beslissing

De rechtbank:

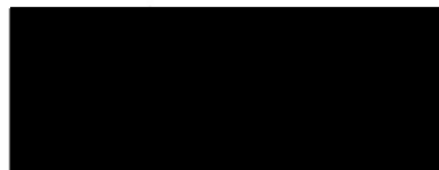
- verklaart het beroep tegen bestreden besluit 1 niet-ontvankelijk;
- verklaart de beroepen tegen bestreden besluiten 2 en 3 gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten 2 en 3;
- gelast dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht in 15/4292 van € 331 aan hem vergoedt;
- gelast dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht in 16/193 van € 334 aan hem vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van in totaal € 2.970.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.J. Penning, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M.W. Bolzoni, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op: **14 JULI 2017**

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **14 JULI 2017**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

